

sigtsmæssigt at indføre hjemmel for påbud om samarbejde.

Aftaler om samarbejde kan angå enten løsning af en eller flere konkrete folkekirkelige opgaver eller en mere eller mindre generel fælles varetagelse af de folkekirkelige anliggender, f.eks. gennem etablering af et fælles styrelsesorgan og fælles administrationsapparat.

Stk. 2. Kravet om kirkeministerens godkendelse af en vedtægt for samarbejdet gælder kun aftaler, der vil medføre indskrænkning i de beføjelser, som efter den kirkelige lovgivning tilkommer det enkelte menighedsråd, eller som vil indebære en fravigelse af lovbestemmelser i henhold til stk. 3.

Det er næppe muligt og derfor heller ikke i lovtæksten forsøgt udtømmende at angive, hvilke samarbejdsaftaler der vil medføre indskrænkning i de enkelte menighedsråds beføjelser. I praksis vil afgørelsen næppe volde særlige vanskeligheder.

Det er en selvfølge, at der i forbindelse med behandlingen af andragender om godkendelse af vedtægter for samarbejde indhentes udtalelser fra de myndigheder, der vil blive berørt af samarbejdsaftalens indhold, f.eks. provstiuvalg, stiftsøvrighed og biskop.

Stk. 3. I forbindelse med godkendelse af vedtægter vil Kirkeministeriet kunne påse, at samarbejdsaftalens indhold harmonerer med den kirkelige lovgivnings forudsætninger, og at de enkelte menighedsråd får en efter de konkrete forhold rimelig indflydelse på samarbejdet. Der vil af kirkeministeren kunne stilles krav om, at samarbejdsaftalen indeholder de nødvendige bestemmelser om, at visse dispositioner i forbindelse med samarbejdet skal godkendes.

En hjemmel for kirkeministeren til at tillade fravigelser af de i stk. 3 nævnte lovbestemmelser vil også hjemle adgang for ministeren til at tillade fravigelser af de bekendtgørelser m.v., der måtte være udfærdiget i medfør af disse lovbestemmelser og til inden for bemyndigelsens rammer at fastsætte bestemmelser med gyldighed for geografisk begrænsede områder.

Stk. 4. Bestemmelsen om, at vedtægten skal være tilgængelig for beboerne, vil f.eks. kunne opfyldes ved, at vedtægten er til rådighed på kirkekontorer og biblioteker i de normale åbningstider.

Stk. 5. og stk. 6. Bestemmelserne om mulighederne for at ophæve samarbejdsaftaler er en naturlig konsekvens af, at stk. 1 alene drejer sig om frivillig indgåelse af aftaler. De enkelte deltagere vil fra tidspunktet for aftalens ophør i fuldt omfang være undergivet den kirkelige lovgivnings regler.

Stk. 7. Bestemmelsen vil give hjemmel til, at også et enkelt menighedsråd uden samarbejdsaftale med andre menighedsråd efter ansøgning kan få tilladelse til at fravige gældende regler, jf. stk. 3. Dette vil forudsætte, at der er tale om et så stort sogn, at der er økonomisk og teknisk-administrativ baggrund for, at rådet i videre omfang end hidtil selvstændigt kan varetage særlige opgaver.

§ 37 b:

Lovforslaget vil ikke medføre statslige eller kommunale merudgifter. Derimod er det fundet ønskeligt at kunne fremme ordninger, indtil de lokale budgetter kan omprioriteres, og at støtte sådanne ordninger med tilskud af fælles kirkelige ligningsmidler (landskirkeskatten).

1 pct. af landskirkeskatten vil for året 1989 andrage 4,22 mio. kr.